

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2013. podnio Bundesgerichtshof (Njemačka) — Walter Jubin protiv easyJet Airline Co. Ltd

(Predmet C-475/13)

(2013/C 359/03)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesgerichtshof

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Walter Jubin

Tuženik: easyJet Airline Co. Ltd

Prethodna pitanja

1. Može li se odšteta odobrena prema nacionalnom pravu, koja je namijenjena za povrat dodatnih putnih troškova nastalih kao rezultat otkazivanja rezerviranog leta, odbiti od odštete iz članka 7. Uredbe ⁽¹⁾ ako je zračni prijevoznik ispunio svoje obveze na temelju članka 8(1) Uredbe?
2. Ako je odbitak moguć: primjenjuje li se također na trošak zamjenskog prijevoza na konačno odredište leta?
3. U mjeri u kojoj je odbitak moguć: može li zračni prijevoznik izvršiti odbitak u svim slučajevima ili je ovisan o mjeri u kojoj je to moguće prema nacionalnom pravu ili do mjere do koje sud to smatra primjerenim?
4. Ukoliko je nacionalno pravo primjenjivo ili je sud dužan donijeti diskrecijsku odluku: je li odšteta iz članka 7. Uredbe namijenjena za nadoknadu samo neugodnosti i

gubitka vremena putnikâ kao rezultata otkazivanja ili je također namijenjena za nadoknadu materijalne štete?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (Tekst značajan za EGP) — Izjava Komisije (SL 2004 L 46, str. 1.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. kolovoza 2013. podnio Bundesgerichtshof (Njemačka) — Heidemarie Retzlaff protiv easyJet Airline Co. Ltd

(Predmet C-476/13)

(2013/C 359/04)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesgerichtshof

Stranke u glavnom postupku

Tužiteljica: Heidemarie Retzlaff

Tuženik: easyJet Airline Co. Ltd

Prethodna pitanja

1. Može li se odšteta odobrena prema nacionalnom pravu, koja je namijenjena za povrat dodatnih putnih troškova nastalih kao rezultat otkazivanja rezerviranog leta, odbiti od odštete iz članka 7. Uredbe ⁽¹⁾ ako je zračni prijevoznik ispunio svoje obveze na temelju članka 8(1) i 9(1) Uredbe?

2. Ako je odbitak moguć: primjenjuje li se također na trošak zamjenskog prijevoza na konačno odredište leta?
3. U mjeri u kojoj je odbitak moguć: može li zračni prijevoznik izvršiti odbitak u svim slučajevima ili je ovisan o mjeri u kojoj je to moguće prema nacionalnom pravu ili do mjere do koje sud to smatra primjerenim?
4. Ukoliko je nacionalno pravo primjenjivo ili je sud dužan donijeti diskrecijsku odluku: je li ošteta iz članka 7. Uredbe namijenjena za nadoknadu samo neugodnosti i gubitka vremena putnikâ kao rezultat otkazivanja ili je također namijenjena za nadoknadu materijalne štete?

(¹) Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (Tekst značajan za EGP) — Izjava Komisije (SL 2004 L 46., str. 1.).

Tužba podnesena 20. rujna 2013. — Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-507/13)

(2013/C 359/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, agenti i K. Beal, QC)

Tuženici: Europski parlament, Vijeće Europske unije

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 94. stavak 1. točku (g), članak 94. stavak 2. i/ili članak 162. stavak 1. i 3. Direktive (¹) CRD IV;
- poništi članak 450. stavak 1. točke (d), (i) i/ili (j) i/ili članak 521. stavak 2. Uredbe (²) CR;

— naloži Europskom parlamentu i Vijeću Europske unije snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ujedinjena Kraljevina (u daljnjem tekstu UK) traži poništenje ograničenog broja odredbi određenih zakonodavnih akata Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, u skladu sa člankom 263. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu UFEU). Zahtjev za ukidanje odnosi se na „CRD-IV Paket” koji je stupio na snagu 17. lipnja 2013. Paket se sastoji od Direktive o kapitalnim zahtjevima, Direktiva 2013/36/EU; i nove Uredbe o kapitalnim zahtjevima. UK želi osporiti određene odredbe samo u tim mjerama, osobito:

- (i.) članak 94. stavak 1. točku (g) i članak 162. stavke 1. i 3. Direktive 2013/36/EU („Direktiva CRD-IV”) koja je objavljena u Službenom listu 27. lipnja 2013. Sukladno članku 164., Direktiva je stupila na snagu 17. lipnja 2013.
- (ii.) članak 450. stavak 1. točku (d), 450. stavak 1. točku (i), članak 450. stavak 1. točku (j) i članak 521. stavak 2. Uredbe o kapitalnim zahtjevima, Uredba (EU) br. 575/2013 (u daljnjem tekstu Uredba CR). Uredba CR je objavljena u Službenom listu 27. lipnja 2013., ali je stupila na snagu 28. lipnja 2013. sukladno članku 521. stavku 1. Mora se primjenjivati od 1. siječnja 2014. na temelju članka 521. stavka 2.

Osporenim aktima Parlament i Vijeće uspostavili su niz mjera koje se odnose na varijabilno plaćanje koje se može dopušteno plaćati određenim zaposlenicima institucija (tj. kreditnim institucijama i investicijskim društvima kao što je definirano člankom 4. Uredbe CR). Osobito je članak 94. stavak 1. točka (g) Direktive CRD IV utvrdio granicu varijabilnog plaćanja koje se može platiti određenim „poduzimateljima materijalnog rizika”. To je bilo kolokvijalno poznato kao „ograničavanje bankarskih bonusa”. Nadalje, na temelju članka 94. stavka 2. Direktive CRD IV, zakonodavstvo EU-a dodijelilo je Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo (ENTB), agenciji uspostavljenoj sukladno članku 114. UFEU-a, zadatak definiranja kriterija kojim se u bilo kojoj pojedinoj instituciji utvrđuju „poduzimatelji materijalnog rizika” i za razvoj smjernica u vezi sa sniženom stopom koja se može primijeniti na dugoročno varijabilno plaćanje. Jednom identificirani, članak 450. Uredbe CR zahtijeva da institucije objave za javnu distribuciju određene detalje plaća tih pojedinaca.

UK drži da sporne odredbe treba ukinuti iz sljedećih razloga:

- (i.) Sporne odredbe imaju neprimjerenu pravnu osnovu Ugovora;
- (ii.) Sporne odredbe su neproporcionalne i/ili nisu u skladu s načelom supsidijarnosti;